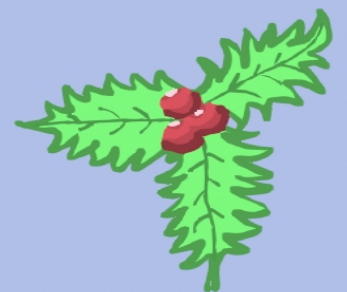

Χριστουγεννιάτικες Ιστορίες της Πλοήγησης

ΕΞΕΙΔΙΚΕΥΜΕΝΟΣ ΠΟΛΥΧΩΡΟΣ ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ ΔΕΞΙΟΤΗΤΩΝ

25ης Μαρτίου 8, Νέα Σμύρνη, 210-6700173

Η «ΠΛΟΗΓΗΣΗ» είναι μια μη κερδοσκοπική εταιρεία ανάπτυξης δραστηριοτήτων εφήβων και ενηλίκων με αναπτυξιακές και συναισθηματικές διαταραχές. Εστιάζοντας στο λειτουργικό κομμάτι στόχοι είναι η κοινωνική και επαγγελματική ένταξη, καθώς και η επίτευξη αυτόνομης διαβίωσης του ατόμου. Αυτό επιτυγχάνεται μέσα από προγράμματα καλλιτεχνικά, εκπαιδευτικά και κοινωνικών δεξιοτήτων. Καινοτομία μας οι μικτές ομάδες με εφήβους και ενήλικες τυπικού πληθυσμού από την κοινότητα.

Το παρόν e-book δημιουργήθηκε στο πρόγραμμα σύνθεσης ιστοριών, που προσφέρει σε μια ομάδα τη δυνατότητα ελεύθερης έκφρασης συναισθημάτων και ιδεών, ενισχύει τη δημιουργικότητά, προσφέρει αίσθηση ελέγχου, θετικά συναισθήματα και δυνατότητα για συνεργασία.

Συντονισμός προγράμματος σύνθεσης ιστοριών, επιμέλεια e-book:

Κατερίνα Τζωρτζακάκη, ψυχολόγος-συγγραφέας

Υπεύθυνες των προγραμμάτων της ΠΛΟΗΓΗΣΗΣ:

Κατσαούνου Βασιλεία, ψυχολόγος και Παπαρδάκη Μαρία, μουσικοθεραπεύτρια

Συντονισμός προγράμματος εικαστικών:

Ιωάννα Καλαβρού, θεατρολόγος

Εικόνα εξωφύλλου:

Κώστας Κωνσταντίνου

Ο ΑΓΙΟΣ ΒΑΣΙΛΗΣ ΚΑΙ ΤΟ ΜΠΕΡΔΕΜΑ ΤΩΝ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΩΝ

Ή τι συνέβη, όταν ο Άγιος Βασίλης άρχισε να ξεχνάει

Βρισκόμαστε στη νύχτα, στην οποία έρχονται τα δώρα. Ο Άγιος Βασίλης ήταν σε μια σκεπή, πάνω στην καμινάδα. Είχε λάβει μηνύματα από όλα τα παιδιά, που του ζητούσαν δώρα. Και ξαφνικά παραπάτησε κι έπεσε! Οι τάρανδοι τον κυνήγησαν για να τον σώσουν με το έλκηθρο. Ευτυχώς τον έσωσαν! Όπως κάθε χρόνο από σκεπή σε σκεπή ο Άγιος Βασίλης έφερνε τα δώρα σε αγοράκια και κοριτσάκια.

Μα ο Άγιος Βασίλης είχε μεγαλώσει πολύ. Ήταν αφηρημένος. Μπέρδεψε τα δώρα και έδωσε άλλα από αυτά που είχαν ζητήσει τα παιδιά. Ο Γιωργάκης ξύπνησε την Πρωτοχρονιά και βρήκε στο τζάκι μια Μπάρμπι. Δεν μπορούσε να καταλάβει τι είχε συμβεί. Περίμενε αυτοκινητάκι. Έκπληκτος πήγε στους γονείς του και όλοι προσπαθούσαν να καταλάβουν τι έγινε. Στο διπλανό σπίτι η Μαιρούλα έζησε το ίδιο. Κρατούσε ένα αυτοκινητάκι αντί για τη Μπάρμπι.

Όλοι ήταν έκπληκτοι και φοβισμένοι. Και ο Άγιος Βασίλης ήταν φοβισμένος γιατί δεν μπορούσε πια να θυμάται...

Όταν περιμένουμε κάτι και δεν γίνεται, αναστατωνόμαστε, είμαστε προβληματισμένοι. Οι γονείς των παιδιών είχαν πέσει από τα σύννεφα. Τα παιδιά στενοχωρήθηκαν. Ο Άγιος Βασίλης και οι τάρανδοι ένιωθαν απογοήτευση.

Το χειρότερο; Τα παιδιά άρχισαν να φοβούνται τον Άγιο Βασίλη.

«Με φοβίζεις, Άγιε Βασίλη!», είπε ο Γιωργάκης κι έκλεισε τα αυτιά του, όταν πέρασε το έλκηθρο έξω από το σπίτι του.

Μια φωνή ακούστηκε τότε.

«Αυτό δεν είναι σωστό! Ο Άγιος Βασίλης πάντα μας αγαπούσε!» Ήταν η Μαιρούλα. Πήρε το αυτοκινητάκι και βγήκε στην αυλή. Φώναξε όλα τα γειτονόπουλα για να συζητήσουν το θέμα.

Τα παιδιά αποφάσισαν τελικά να ανταλλάξουν τα ίδια παιχνίδια τους. Κι έτσι κι έγινε κι ήταν όλοι ευχαριστημένοι.

Ήταν λάθος αυτό που συνέβη, μα ο Άγιος Βασίλης δεν το είχε κάνει επίτηδες.

«Γιατί δυσκολεύεσαι έτσι;», τον ρώτησαν.

«Επειδή κουράστηκα», απάντησε.

«Μη στενοχωριέσαι», του είπαν τα παιδιά. «Του χρόνου θα φέρεις την κούτα με τα γράμματα και θα μοιράσουμε εμείς τα δώρα».

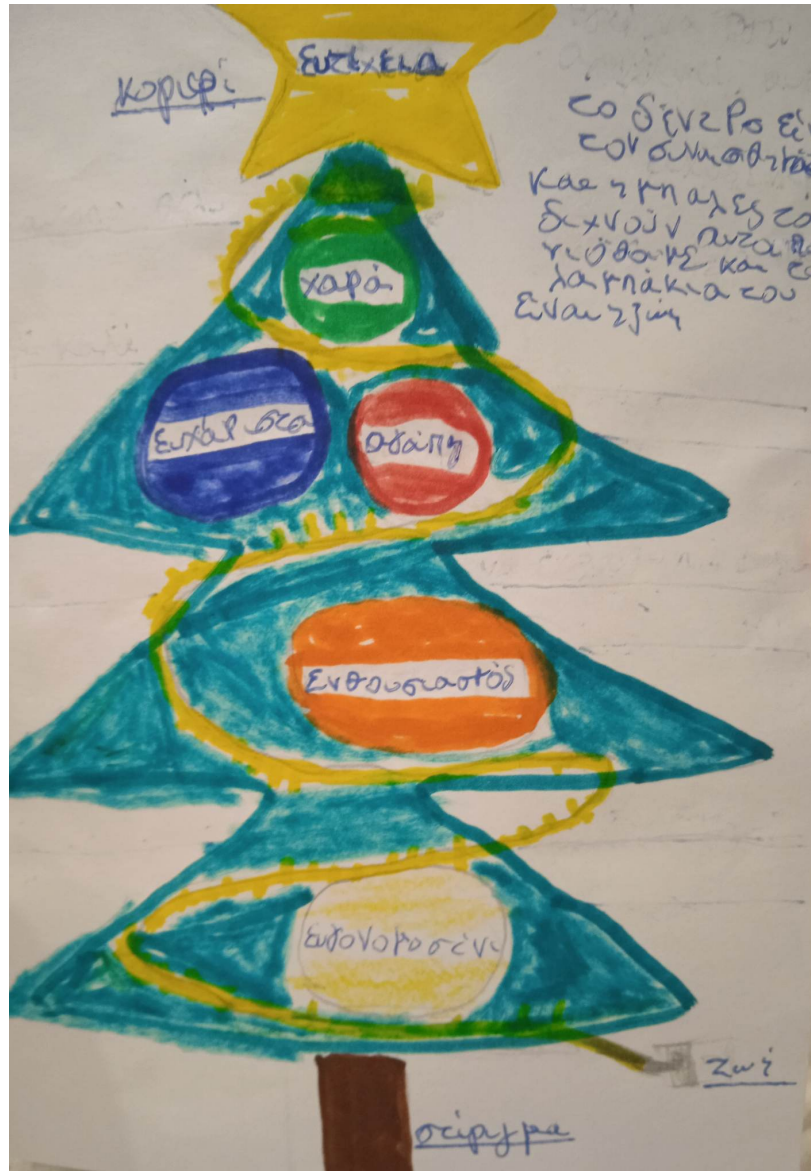
Ο Άγιος Βασίλης, λοιπόν, πήρε σύνταξη και πήγε στο σπίτι του να χαλαρώσει.

Αφού τον είχαν βοηθήσει ένωθε ευτυχισμένος.

Την ομαδική αυτή ιστορία γράψαμε με τον Νίκο, τον Κώστα, την Έλντα και την εθελόντρια, Χρύσα. Την εικονογράφηση έκανε ο Νίκος.

ΕΝΑ ΔΕΝΤΡΟ ΠΟΥ ΔΕΝ ΘΑ ΣΤΑΜΑΤΗΣΩ ΠΟΤΕ ΝΑ ΣΤΟΛΙΖΩ

Ή τι συμβαίνει όταν βρίσκουμε απρόσμενα κάτι που μας λείπει

Κάποτε ήταν ένα δέντρο σε ένα σπίτι κι αυτό το δέντρο ήταν στενοχωρημένο. Η οικογένεια, που το είχε, δεν του έδινε σημασία. Το είχε πεταμένο στο πατάρι, δεν το στόλιζε ποτέ. Έτυχε να το έχουν από κάποιους συγγενείς, που τους το είχαν δώσει παλιά.

Μια μέρα θέλησαν να καθαρίσουν το σπίτι τους και καθάρισαν και το πατάρι. Πήραν το δέντρο και το άφησαν στον δρόμο. Εκεί το βρήκε μια οικογένεια...

Αυτή η οικογένεια ήταν φτωχή, την αποτελούσαν ένας μπαμπάς, μια μαμά και δυο παιδιά, έντεκα και δεκατριών ετών. Τα Χριστούγεννα τα περνούσαν πάντα φτωχικά.

«Μπαμπά, θα μας πάρεις δέντρο να στολίσουμε; Όλα τα παιδιά έχουν δώρα, γλυκά», έλεγαν τα παιδιά κάθε χρόνο. Ήθελαν να περάσουν τα Χριστούγεννα όπως τα υπόλοιπα παιδιά. Ο μπαμπάς τους δεν μπορούσε να τους αγοράσει δέντρο.

Εκείνη τη μέρα η οικογένεια στάθηκε πολύ τυχερή γιατί βρήκε το δέντρο της ιστορίας μας στον δρόμο. Ο μπαμπάς έφερε το δέντρο στα παιδιά κι εκείνα χάρηκαν πολύ! Το δέντρο, όμως, δεν ήταν τόσο όμορφο. Χρειαζόταν στολισμό, μπάλες και λαμπάκια.

Ο μπαμπάς είχε μια ιδέα. Να φτιάξουν στολίδια με ό,τι έχουν. Έτσι κι έκαναν και στόλισαν το δέντρο. Μια γειτόνισσα μπήκε στο σπίτι και ξαφνιάστηκε που τους είδε να στολίζουν δέντρο. Είχε κάποια λαμπάκια στο σπίτι της και τα χάρισε στην οικογένεια. Τα παιδιά την ευχαρίστησαν και χάρηκαν πολύ.

Δεν χάρηκαν μόνο τα παιδιά αλλά και το ίδιο το δέντρο. Εκείνη τη στιγμή θυμήθηκε την τελευταία φορά που το είχαν στολίσει σε μια άλλη οικογένεια χρόνια, χρόνια πριν...

Στο τέλος όλοι μαζί έκαναν γιορτή, κάλεσαν κάποιους φίλους και τη γειτόνισσα.

Το δέντρο ήταν ευτυχισμένο κι αν μιλούσε σίγουρα θα έλεγε «ευχαριστώ»....

Την ιστορία και τη ζωγραφιά δημιούργησε ο Μιχάλης

ΤΑ ΜΑΓΙΚΑ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ ΘΑ ΒΡΟΥΜΕ ΤΗΝ ΑΓΑΠΗ

Ή τι συμβαίνει όταν οι άλλοι αποφασίζουν να έρθουν σε εμάς

Κάποτε ζούσε ένα αγόρι ο Αλέξανδρος, που δεν του άρεσαν τα Χριστούγεννα. Δεν του άρεσε που είχε τόσο πολύ κόσμο στους δρόμους. Ένωθε άβολα και βαριόταν να περιμένει στις ουρές στα ταμεία των καταστημάτων.

Ο κόσμος στην πόλη ήταν παντού. Δεν μπορούσε να τους αποφύγει, ούτε να επικοινωνήσει μαζί τους. Αν δεν μας καταλαβαίνουν οι άλλοι, νιώθουμε λυπημένοι και μερικές φορές βάζουμε τα κλάματα. Σε πολλούς άλλους άρεσαν τα Χριστούγεννα. Έτσι ο Αλέξανδρος ένωθε διαφορετικός. Ήταν ένα πολύ καλό παιδί, ευγενικό, λίγο παχουλό κι εκνευριζόταν με το παραμικρό.

Ο Αλέξανδρος ζούσε σε έναν λόφο με δέντρα και γρασίδι πέρα από την πόλη. Ευχήθηκε να μπορέσει να επικοινωνήσει με τους άλλους, ώστε να μη νιώθει άβολα με όσους ήταν τριγύρω του. Ο πατέρας του τον βοήθησε. Του είπε να μιλήσει στους συμμαθητές του και να τους πει τι συνέβαινε. Του χάρισε ένα δώρο, μια γυάλινη μπάλα που έβγαζε χιόνι. Είχε μια βάση κι ένα κουμπί. Όταν πατούσες το κουμπί, έκανε θόρυβο κι έβγαζε χιόνι. Είχε μέσα κι ένα χριστουγεννιάτικο δέντρο. Και η μητέρα του και η αδερφή του Αλέξανδρου τον βοήθησαν. Χρειαζόταν αγκαλιά και να μπορεί να είναι με τους φίλους του.

Στο σπίτι στον λόφο η οικογένεια του Αλέξανδρου είχε ένα χριστουγεννιάτικο δέντρο και ο Αλέξανδρος ήθελε να το στολίσει. Μα του έλειπαν τόσο οι φίλοι...

Οι συμμαθητές του ντύθηκαν σαν τον Άγιο Βασίλη και τους βοηθούς του, τα ξωτικά. Του έκαναν έκπληξη! Πήγαν εκείνοι στον δικό του λόφο, έφυγαν από τα μαγαζιά της πόλης. Τους οδήγησε στον λόφο το μαγικό αστέρι το χριστουγεννιάτικο.

Γιατί τελικά τι έχει σημασία τα Χριστούγεννα; Να είμαστε με τους φίλους μας, να ξεκουραστούμε, να χαλαρώσουμε, να ηρεμήσουμε, να βρούμε λίγη ευτυχία. Μπορεί να νομίζουμε πως θέλουμε πολλά δώρα μα σημασία έχει μόνο να βρούμε την αγάπη!

Την ομαδική αυτή ιστορία γράψαμε με τον Πέτρο, τον Αχιλλέα, την Έλντα, τον Ορφέα και τη Δανάη. Τη ζωγραφιά έφτιαξε ο Ορφέας.

Τα χριστουγεννιάτικα δέντρα, που δημιούργησαν οι νέοι μας στο πρόγραμμα των Εικαστικών.

**ΣΑΣ ΕΥΧΑΡΙΣΤΟΥΜΕ ΠΟΥ ΔΙΑΒΑΣΑΤΕ ΤΟ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΙΑΤΙΚΟ Ε-BOOK
ΜΑΣ!**

ΕΥΧΟΜΑΣΤΕ ΣΕ ΟΛΟΥΣ ΚΑΛΕΣ ΓΙΟΡΤΕΣ ΜΕ ΥΓΕΙΑ ΚΑΙ ΑΓΑΠΗ!

πλοήγηση

ΕΞΕΙΔΙΚΕΥΜΕΝΟΣ ΠΟΛΥΧΩΡΟΣ ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ ΔΕΞΙΟΤΗΤΩΝ
για παιδιά, έφηβους και ενήλικες
με αυτισμό και ψυχοκοινωνικές δυσκολίες

Οι εγγραφές
ξεκίνησαν!

Κοινωνική Ενταξη Επαγγελματική Ενταξη Αυτόνομη Διαβίωση

ΜΟΥΣΙΚΗ

ΕΙΚΑΣΤΙΚΑ

ΘΕΑΤΡΟ

ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑ

ΣΥΝΘΕΣΗ
ΙΣΤΟΡΙΩΝ

ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΣ

ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΟΙ
ΥΠΟΛΟΓΙΣΤΕΣ

ΑΓΓΛΙΚΑ

ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗ
ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΟΤΗΤΑΣ

- ΜΙΚΤΕΣ ΟΜΑΔΕΣ
- ΜΕ ΑΤΟΜΑ ΤΥΠΙΚΟΥ ΠΛΗΘΥΣΜΟΥ
- ΠΡΩΙΝΟ ΤΜΗΜΑ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΗΣ ΕΝΤΑΞΗΣ ΕΝΗΛΙΚΩΝ
- ΑΠΟΓΕΥΜΑΤΙΝΟ ΤΜΗΜΑ ΤΕΧΝΗΣ, ΚΙΝΗΣΗΣ, ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΚΩΝ & ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΔΕΞΙΟΤΗΤΩΝ
- ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΑΥΤΟΝΟΜΗΣ ΔΙΑΒΙΩΣΗΣ
- ΕΞΟΔΟΙ-ΕΚΔΡΟΜΕΣ-ΤΑΞΙΔΙΑ

ΠΛΟΗΓΗΣΗ 25ης Μαρτίου 8 Ν.Σμύρνη 17122

Τηλ .21 6700 1730 <http://www.ploigisi.gr>